

L'amour?

Non, merci!

L'amour?

Non, merci!

Marijke Maes

Uitgeverij: Brave New Books

Foto omslag: Pixabay

ISBN: 9789464482362

Copyright: © Marijke Maes

Website: www.marijkemaes.be

Niets uit deze opgave mag worden verveelvoudigd en/of kenbaar gemaakt op welke wijze ook zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

De verhuis

“ We zijn er lieverd. “, zei Bae “ Dit is onze nieuwe thuis. “

Mary Lee keek naar de grote, ijzeren poort die de ingang was van een groot domein.

Ze kon nog niet zien hoe het domein eruitzag want het was afgebakend met hoge, betonnen muren.

Mary Lee kon enkel de kruinen zien van de talrijke bomen die op het domein stonden, het leek wel een bos.

Mary Lee zuchtte.

Als haar vader hen niet had verlaten om bij zijn nieuwe vriendin te gaan wonen dan zou Mary Lee nu nog bij haar vriendinnen zijn in Londen.

Haar vader Ray had Bae, haar moeder leren kennen toen hij 23 jaar geleden op reis was in Korea.

Ze waren verliefd geworden en een jaar later huwden ze. Kort daarna waren ze naar Londen verhuisd, de stad waar haar vader zijn hele leven al had gewoond.

Twee jaar later werd Mary Lee geboren die opgegroeide tot een beeldschoon meisje met gitzwart, lang haar en hazelbruine, amandelvormige ogen.

Je kon heel goed zien dat ze van Koreaanse afkomst was, het typeerde haar uiterlijk.

Nu, 19 jaar na de geboorte van Mary Lee had haar vader hen in de steek gelaten voor een jongere vrouw.

Mary Lee haatte haar vader, door hem moest haar moeder nu weer werken en dan nog in Frankrijk, nu was

ze kilometers verwijderd van haar vele vriendinnen die ze waarschijnlijk nooit meer terug zou zien.

Bae wilde na hun scheiding weg uit Londen, de stad gaf haar teveel herinneringen aan haar huwelijk met Ray die ze nu liever wilde vergeten.

Toen ze in de krant een advertentie had gezien dat er huishoudhulp gezocht werd in dit mooie domein in Frankrijk had ze zich onmiddellijk aangemeld.

Het sollicitatiegesprek had online plaatsgevonden en toen Bae had gehoord dat ze samen met haar dochter een eigen huisje kregen op het domein om erin te wonen was ze helemaal verkocht geweest.

Bae werd aangenomen, vandaar dat ze hier nu samen met Mary Lee voor deze grote, ijzeren poort stond die nu openging.

Mary Lee haar mond viel haast open van verbazing toen ze het grote landhuis zag dat voor hen lag.

“ Dit huis is enorm! “, zei Mary Lee “ Weet je zeker dat je hier huishoudhulp wilt worden, er staat je heel wat werk te wachten. “

“ Er is vast nog wel personeel, ik hoef niet alles alleen te doen. “, zei Bae.

“ Ik hoop het voor jou mama. “, zei Mary Lee.

Bae parkeerde de auto en opende de deur voor Mary Lee.

“ Kom, we gaan naar binnen. “, zei Bae.

“ Ok. “, zei Mary Lee met een sip gezicht, ze had niet veel zin om uit de auto te stappen.

“ Wees alsjeblieft vriendelijk Mary Lee, ik weet dat je hier liever niet bent maar soms lopen de dingen gewoon anders dan gepland. Doe het voor mij, ik heb deze job erg nodig. “, zei Bae.

Mary Lee probeerde te glimlachen terwijl ze diep vanbinnen eigenlijk liever wou huilen.

Ze liepen naar het portaal van het enorme landhuis, Mary Lee vond het verschrikkelijk om hier naar binnen te moeten gaan.

Ze verwachtte dat deze mensen wel erg verwaand zouden zijn.

Bae belde aan.

Even later deed een man de deur open.

“ Goede middag, ik ben Bae Quan en dit is mijn dochter Mary Lee Johnson. Ik ben naar hier gekomen voor de job als huishoudhulp. “, zei Bae.

“ Kom binnen. “, zei de man “ Ik haal even meneer en mevrouw Legrand. “

Bae en Mary Lee stapten de grote hal binnen en keken vol bewondering naar de marmeren vloer en de prachtige, marmeren trap.

Boven hen hing een gigantische, kristallen luster die schitterde in het licht van de zon.

Op dat moment ging de deur van de eetkamer open.

“ Goede middag, ik ben Michelle Legrand en dit is mijn man François Legrand. Kom binnen en ga zitten. “, zei Michelle.

Bae en Mary Lee deden wat de vrouw zei en ze gingen zitten.

“ U hebt een prachtige dochter. “, zei Michelle terwijl ze naar Mary Lee keek.

“ Dank u mevrouw. “, zei Bae.

Mary Lee glimlachte.

“ Hoe oud bent u? “, vroeg Michelle.

“ Ik ben negentien jaar. “, antwoordde Mary Lee.

“ Mijn zoon is twintig jaar, hij studeert economie aan de universiteit hier in de buurt. “, zei Michelle.

“ Daar ben ik ook ingeschreven. “, zei Mary Lee “ Ik wil archeologie studeren. “

“ Het is een dure school. “, zei Michelle terwijl ze naar Bae keek.

“ Dat weet ik mevrouw, we hebben geld gespaard voor Mary Lee haar studies te betalen. Mijn ex man en ik vinden een goede opleiding erg belangrijk. “, zei Bae.

Michelle glimlachte.

“ Dat is waar. “, zei ze.

“ Nu wil ik het even hebben over uw taak. Wij verwachten van u dat u bezoekers ontvangt, feestjes verzorgt, kookt en de benedenverdieping poetst. “, zei Michelle “ Zal u dit lukken? “

“ Natuurlijk. “, zei Bae “ Ik kijk erg uit naar dit werk, jullie hebben een prachtig huis. “

“ Dank u. “, zei François “ Wenst u iets te drinken? “

“ Nee, dank u. “, zei Bae.

“ Ik hoef ook niets, meneer. “, zei Mary Lee.

“ Dan breng ik jullie wel even naar jullie huisje. “, zei François.

Op dat moment kwam een knappe, jonge man de kamer binnen.

Hij had lichtblond haar en felblauwe ogen.

Nonchalant liep hij in ontbloot bovenlijf en boxershort doorheen de kamer terwijl hij zijn natte haren droogde.

“ Laurent! “, zei Michelle streng “ We hebben bezoek, zie je dat dan niet? “

“ Dat zie ik ja. “, zei Laurent nonchalant “ Heel charmant bezoek trouwens. “

Laurent keek Mary Lee aan, hij scande als het ware haar lichaam van kop tot teen.

Mary Lee rolde met haar ogen, die gast zag er ongelofelijk verwaand uit.

“ Laurent! “, zei Michelle verontwaardigd “ Waar zijn je manieren? “

“ Goede middag mevrouw en jongedame. “, zei hij terwijl hij Mary Lee diep in de ogen keek en grijsde.

Mary Lee wendde haar blik af, ze schaamde zich in zijn plaats voor zijn ongepast gedrag.

“ En waarom loop jij halfnaakt door het huis Laurent? “, vroeg François.

“ Wat? “, vroeg Laurent nonchalant “ Ik kom zojuist uit het zwembad, ik wist niet dat er bezoek was. “

“ Excuseert u ons voor onze zoon alsjeblieft. “, zei François terwijl hij zachtjes zijn hoofd schudde “ Kom, ik breng jullie naar jullie huisje. “

Mary Lee wierp Laurent een vernietigende blik toe.

Laurent was precies het beeld dat ze van een man had, nonchalant, irritant en verwaand.

Het type dat bedroog, net als haar vader.

Samen met haar moeder verliet ze het huis en volgde ze meneer Legrand naar het huisje waarin zij zouden wonen.

Voordat ze aan het huisje kwamen liepen ze langs een groot zwembad en doorheen een prachtig bos.

Midden in het bos stond hun huisje dat leek op het huisje van de zeven dwergen.

Het was klein maar wel gezellig.

Mary Lee zocht een slaapkamer uit, ze zou proberen om deze kamer gezellig in te richten zodat ze zich toch nog wat thuis kon voelen in dit voor haar vreemde, verre land.

Een nieuwe thuis voor Mary Lee

Mary Lee werd wakker door het zonlicht dat doorheen het gordijn op haar scheen.

Ze kon zien dat het prachtig weer was buiten maar dat verwonderde haar niet.

Het was eind Augustus en de zomer liep stilletjes aan op zijn einde maar het was nog heerlijk warm buiten.

Mary Lee vroeg zich af wat ze vandaag zou kunnen doen. Haar moeder was al aan het werk bij de familie Legrand dus zou ze de ganse dag alleen thuis zijn.

Over een paar dagen zou ze naar de universiteit gaan dus wou ze nog even van de vakantie genieten maar hoe?

Ze voelde zich een beetje verloren in dit vreemde land.

Mary Lee had hier geen vriendinnen zoals in Londen.

Nadat ze iets had gegeten en zich had klaargemaakt was het bijna middag, ze besloot om nog even te videobellen met haar vriendin Amy.

Ze opende haar laptop en belde haar op, al snel zag ze Amy op het beeldscherm verschijnen.

“ Hoi Mary Lee, wat fijn om je te zien...je bent pas een dag weg maar ik mis je al. “, zei Amy.

“ Ik mis je ook...ik ken hier niemand. “, zei Mary Lee.

“ Daar komt wel verandering in als je naar de universiteit gaat. “, zei Amy.

“ Ik hoop het, ik loop een beetje verloren nu. “, zei Mary Lee.

“ Misschien moet je even naar buiten gaan en de omgeving verkennen. “, zei Amy.

“ Straks loop ik verloren. “, zei Mary Lee.

“ Misschien ontmoet je er wel leuke jongens, dan kan je hen de weg vragen. “, grapte Amy.

“ Je weet hoe ik over jongens denk Amy. “, zei Mary Lee.

“ Niet iedereen is zoals je vader Mary Lee, je wil toch niet je ganse leven alleen blijven? “, vroeg Amy.

“ En waarom niet? “, zei Mary Lee.

Amy rolde met haar ogen.

“ Je weet niet wat je mist. “, zei Amy.

“ Ik hoef geen verdriet en pijn, dan blijf ik liever alleen. “, zei Mary Lee.

Amy wist dat Mary Lee niet te overtuigen was. Ze kende Mary Lee al sinds het derde leerjaar en gedurende die tijd had ze Mary Lee nog nooit met een jongen zien praten, het leek wel of ze bang van hen was. Nu haar vader hen verlaten had was haar schrik voor jongens nog erger geworden.

“ Hebben de mensen waar je verblijft kinderen? “, vroeg Amy.

“ Ja, Laurent...hij is 20 jaar. “, zei Mary Lee.

“ Dat klinkt interessant, is hij knap? “, vroeg Amy ondeugend.

“ Hij is een kwal! “, zei Mary Lee.

“ Ah, kom op...zo erg kan het niet zijn, toch? “, vroeg Amy.

“ Hij is verwaand en heeft een enorm ego. “, zei Mary Lee.

“ Je kent hem nog maar net. “, zei Amy “ Dat kun je nu toch nog niet weten. “

“ Zoiets zie ik onmiddellijk. “, zei Mary Lee.

“ Dat zeg je over elke jongen die je ontmoet Mary Lee. “, zei Amy.

Ze moesten beiden lachen.

“ Nee, even serieus...is hij knap? “, vroeg Amy.

“ Ja, dat kan ik niet ontkennen...hij heeft lichtblond haar en felblauwe ogen, hij heeft iets ondeugends over zich. “, zei Mary Lee.

“ Hij is alvast leuk om naar te kijken toch? “, vroeg Amy.

“ Ja, dat wel. “, zei Mary Lee.

“ Mijn moeder roept me, ik moet gaan maar ik hoor je snel, ok? “, zei Amy.

“ Afgesproken, tot de volgende. “, zei Mary Lee.

“ Tot later. “, zei Amy en ze sloot het gesprek af.

Mary Lee liep naar de keuken om een sandwich te maken.

Ze nam een broodje en belegde het met kaas, sla, tomaat en smeerde er nog een flinke lepel mayonaise op.

Ze nam een cola en liep naar de zitkamer waar ze de TV aanzette.

Mary Lee genoot van het broodje dat ze had gemaakt en zapte tot ze een leuk programma vond.

Dat was echter een moeilijke opdracht omdat de meeste zenders Franstalig waren en Mary Lee niet goed begreep wat er gezegd werd.

Mary Lee kon wel Frans spreken maar begreep moeilijk het Frans van op de televisie die erg vlug gesproken werd.

Plots werd ze opgeschrikt door luide muziek.

Ze zette het geluid van de TV wat stiller en luisterde, het leek wel of de muziek uit de tuin kwam.

Mary Lee was nieuwsgierig en besloot om even een kijkje te gaan nemen.

Ze liep doorheen het bos tot ze bijna aan de open plek kwam waar het zwembad was, daar kon ze de opzweepende muziek duidelijk horen, ze hoorde gelach en gespetter.

Achter een boom hield ze even halt.

Ze zag dat er een feestje aan de gang was, in en rond het zwembad.

Er waren een twintigtal jongens en meisjes aanwezig.

De meesten van hen zaten in het zwembad, op de